

Za primárom MUDr. Bohuslavom Findom

Odišiel vzácny človek, vynikajúci lekár – všeobecný internista, gastroenterológ a diabetológ – primár MUDr. Bohuslav Findo. Začal ako žiak a spolupracovník jedného zo zakladateľov slovenskej internistickej školy, prof. Déreya v Bratislave. Neskôr sa primár Findo sám stáva tvorcom vlastnej internistickej školy, z ktorej vyšiel rad významných internistov a špecialistov čiastkových a nadväbových internistických a iných odborov medicíny. Primár Findo ako veľká osobnosť medicíny, lingvistiký purista odbornej slovenskej medicínskej terminológie, spisovateľ, autor publikácií pre diabetikov a učebníc vnútorného lekárstva pre zdravotnícku školu, ale aj jeden z iniciátorov, zostavovateľov a autorov statí prvej slovenskej štvorzväzkovej učebnice internej medicíny pre lekárov a posluchačov medicíny, zomrel 24. apríla 2006 ako 85-ročný. Posledná rozlúčka bola v rodnom Valčkove, malohontskej dedinke na hranici historického Novohradu, koncom apríla t. r., kde sa s ním rozlúčila rodina, a vzdať hold pri rozlúčke mu prišli jeho priatelia, žiaci, známi, spoluobčania a mnohí pacienti.

Takto sa píše o primárovi MUDr. Bohuslavovi Findovi, ktorý sa narodil 22. 8. 1921, pri príležitosti jeho 80. narodenín:

„V dnešnom pragmaticky orientovanom a povrchnom svete je vzácnosťou, keď sa stretnete s osobnosťou, ktorá celý svoj život – bez ohľadu na prostredie, ktoré ovplyvňovalo beh dejín – kráčala svojou cestou: cestou nesmiernej túžby po vedomostiach a dravej nenásytnosti pri hľadaní prameňov, ktorými sa dá ku ním dostať, cestou podrobenia svojich vedomostí a názorov tvrdej vnútornej

kritike, umožňujúcej jej pretavenie do jednoznačných osobných postojov. Nad všetkým týmto dominovala a dominuje hlboká viera vo vyššie vedenie, ktorého nástrojom sme my, pozemšťania, ktorí plníme časť obrovského plánu, ktorý nás presahuje a my sme jeho súčasťou.“

Gymnaziálne štúdium začal mladý Bohuš v Lučenci, ale po okupácii južného Slovenska roku 1938 ho absolvoval v Tisovci. Medicínu vyštudoval v rokoch 1939–1945 na bratislavskej lekárskej fakulte. Po promócii pracoval na Internej klinike Lekárskej fakulty v Štátnej nemocnici v Bratislave, potom krátky čas pôsobil na Sliachi vo funkcii primára KLÚ a odvtedy až po dôchodkový vek, do 31. 1. 1985, zastával funkciu primára interného oddelenia OÚNZ vo Zvolene. Od roku 1985 viedol gastroenterologickú ambulanciu. V pracovnom pomere zotrval až do konca júna 1991, do roku, ktorý patril k najťažším v jeho živote pre stratu manželky po nešťastnej operácii. Neprestal však žiť aktívnym životom. Bol mentálne svieži a intelektovo zdatný. Napr. v roku 1992 sa zúčastnil ako lektor na príprave slovenského vydania 10. decénálnej revízie Medzinárodnej klasifikácie chorôb a v roku 2003 na preklade príručky PDQ Evidence Based Principles and Practice. Je však i autorom početných odborných článkov v medicínskych časopisoch, mnohých príspevkov o medicínskej terminológii v časopise Kultúra slova, kde prízvukoval potrebu odborného lekárskeho jazyka v slovenčine. Vo svojich príspevkoch v tlači, v denníkoch a periodikách sa vyjadroval k otázkam slovenskej histórie, minulého i súčasného verejného života. Vždy vystupoval ako národovec a prednášal perfektnou slovenčinou, jasnou dik-

ciou, výrazovou bohatosťou a zmysluplným obsahom, takže v príspevku v tlači k spomenutému jubileu jeho 80. narodenín, sa ešte o primárovi MUDr. Bohuslavovi Findovi píše:

„Je svetlým vzorom slovenského intelektuála a vzácnej osobnosti, ktorá pri každom načretí do studnice svojich vedomostí obohatí prítomných rozsiahlymi a hlbokými vedomosťami z oblasti medicíny, psychológie, histórie, politiky, filozofie, umenia, etnografie ako aj jeho obľúbenej antropológie.“

Možnosť spolupracovať s primárom Bohuslavom Findom sa dá považovať za žiľivosť „osudu“. Veď zo všetkých týchto spomenutých oblastí dokázal čerpať pri vedení spolupracovníkov a výchove a vzdelávaní mladých lekárov. Neudivuje preto, že veľká väčšina z jeho spolupracovníkov získala primárske posty, alebo iné vedúce postavenie v medicíne, nadobudla vysokú odbornú erudíciu a získala i uznávané postavenie spoločenské. Dbal o štúdium a ďalšie vzdelávanie nielen u seba samého, ale aj u svojich spolupracovníkov na internom oddelení najmä organizáciou oddelených seminárov aj celoústavných a celoslovenských odborných podu-

játí. Stal sa spolupracovníkom Slovenského ústavu pre ďalšie vzdelávanie lekárov, prednášal na jeho postgraduálnych podujatia, viedol najmä vzdelávacie kurzy v diabetológii a gastroenterológii a bol aj členom atestačných komisií a členom rôznych odborných orgánov, napr. pracoval ako člen v Čsl. presídľovacej komisii v Budapešti. Je ešte mnohé, čo by sa malo pri tejto príležitosti so životom

a dielom primára MUDr. Bohuslava Findu spomenúť. Ponechajme to však na pisateľov jeho biografie!

Nuž spomeňme záverom, že medzeru za osobnosťou, ktorou svojím životom a dielom primár MUDr. Bohuslav Findo bol, nemožno zaplniť. Ale prázdnotou zívaj nebude, lebo to, čo po sebe zanecháva, zostáva k nášmu prospechu a v našej pamäti natrvalo.

Za slovenských internistov, priateľov, žiakov a mnohých pacientov

Milan Pavlovič

*Prof. MUDr. Milan Pavlovič, CSc.
katedra vnútorného lekárstva FZŠŠ
SZU, Bratislava, Slovenská republika
www.szu.sk
e-mail: kvl@szu.sk*

Doručeno do redakce: 16. 8. 2006

www.currentjournals.cz